

بنیادی ده‌لالی و شیمانیهی دال له (شعری نوئی کوردی) دال (۱)

عه‌بدولوته‌لیب عه‌بدوللا

(۱ - ۲)

پیشه‌کی

به شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌سته‌واژه‌ی بنیادی ده‌لالی (به کۆی بیرورا جیاوازه‌کانه‌وه) به‌رهمه‌پیتانی ده‌لاله‌تی - حه‌قیقی و شیمانیه‌ی - (۲) ده‌گریته‌وه، جا چ پیتوه‌ندی به سروشتی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، یان به سروشتی تاکی رۆشنبیر و کهسه‌کانه‌وه هه‌پیت، هه‌لبه‌ته‌لیتره‌دا له‌رووی ئەده‌بییه‌وه قسه‌له‌ به‌رهمه‌پیتانه‌وه‌ی ده‌لاله‌ت ده‌که‌م، به‌لام له‌بیرمان نه‌چی فیکری مرۆیی لیکدانه‌پراوه، بۆیه‌ده‌شی به‌شیک له‌و قسه‌کردنه، قسه‌کردنیش بیت له‌رووی بیرکارییه‌وه، ده‌مه‌وئ بلیم شیکردنه‌وه‌ی (حەقیقه‌ت) وه‌ک زاراره‌له‌رووی بیرکارییه‌وه به‌ته‌واوی به‌و راستییه‌ ده‌گوتریت که وردبینی کراوه و حه‌قیقه‌ته‌مه‌عریفییه‌کان ده‌گه‌یه‌نیت. له‌بیرکاریدا دالی حه‌قیقی هه‌موو رینگه‌یه‌ک بۆ کۆمه‌له‌ی به‌شه‌کان و کۆمه‌له‌ی ژماره‌راستییه‌کان خۆش ده‌کات، به‌لام (شیمانیه‌ی) له‌رووی بیرکارییه‌وه هه‌موو ئەو ژمارانه‌ده‌گریته‌وه‌که ده‌که‌ونه‌نیوان (سفر و یه‌ک) له‌وه، تیوری شیمانیه‌ی ئەوه‌نییه‌که خۆی بسه‌پینن، به‌لکو ئەوه‌یه‌که هه‌لبژاردن ده‌خاته‌پیشه‌وه، یه‌که‌میان جه‌خت له‌یه‌قین و دیار (Certain) ده‌کات، دووه‌میان پشت به‌رینگه‌وت و نادیار (Chance) ده‌به‌ستیت.

له‌فهلسه‌فه‌دا چه‌مکی (راشه‌کردن) و (حەقیقه‌ت) ده‌چنه‌نیو‌یه‌کتره‌وه، له‌زمانی گریکیدا حه‌قیقه‌ت "ئه‌لیسیا - alethia" وشه‌یه‌که به‌مانا حه‌رفییه‌که‌ی واتای "په‌رده‌لادان" دیت، به‌لام راشه‌کردن، واته‌رینگادان به‌حەقیقه‌ت بۆ ئەوه‌ی بدویت، یان له‌رینگای په‌رده‌پۆشین و په‌رده‌نه‌پۆشین به‌کرده‌ی که‌شفکردن رابیتته‌وه. (۳) هه‌موو ئەوانه‌ی قسه‌یان له‌ده‌سته‌واژه‌ی بنیادی ده‌لالی کردووه، رینگه‌ستی مانا و که‌شفکردنی مانایان خستووته‌پیشه‌وه، وه‌ک چۆن رووه‌جیاوازه‌کانی ماناشیان به‌هه‌ند هه‌لگرتوووه! به‌لام نابج له‌بیرمان بجیت که هه‌موو قسه‌کردنیک له‌ده‌سته‌واژه‌ی بنیادی ده‌لالی، ده‌چیتته‌سه‌ر قسه‌کردن له‌ته‌ئوبلی ده‌لالی «ته‌ئوبلی ده‌لالی کرده‌یه‌که رینگه‌به‌خوینەر ده‌دا هیللی ده‌لالی ده‌ق بخاته‌روو»، به‌لام مانا چییه‌؟ مانا ئەو (پیتوه‌ندییه) دوو سه‌ره‌یه، که له‌نیوان وینه‌ی هۆشه‌کی و وشه‌دا دروست ده‌بیت. (۴) به‌لام رهنگه‌پرسیار ئەوه‌بج ئایا سنوو و جۆری ئەو پیتوه‌ندییه‌چهنده و چییه و چۆنه، ئایا له‌هه‌موو رووه‌کانی دلنیا، ده‌لاله‌تی زانستی و راستی ئەو پیتوه‌ندییه‌چهنده، ئایا ده‌شی ئەو پیتوه‌ندییه‌گشتگیر بکرت، ئایا ئەو پیتوه‌ندییه‌له‌هه‌موو زمانه‌کاندا وه‌ک یه‌که، ئەو پیتوه‌ندییه‌به‌دریژایی میثوو قسه‌ی لی

ئەنۆەر مەسەئەف

دەكرت، يان بە پىتى گەشە كەردنى زمان دەگۆزى؟

بە دىوھەكەى دىكەدا بەرھەمھەيتانى بنىادى دەلالى
جۆر تىكە لە (دانان) و (بە يادھەيتانەو) و (رېتكخستى)!
كەواتە بۆ تىگەيشتن لەو دەستەواژەيە پىتووستە بۆ دىدى
(سوسپىر) (۵) و ئاستى گوزارشتكردن و ئاستى ناوەرۆك
و ماناى بەرھەمھەياتوو بگەرتىنەو، ئەو دىدە
سوسپىرىيەش پىتوھندى بە ھاوسەنگى نىوان گوزارشتكردن
و ناوەرۆك و بەرھەمھەيتانى دەلالەت و جمگەكانى بە
يەكەو بەستەنەو دەلالەتەكانەو ھەيە، وەك چۆن لە
لايەكى دىكەش پىتوھندى بە جىاوازيبەكانى ئاستى
گوزارشتكردن و ماناى وشە بە يەكەو بەستراوھەكان و
چۆنئىتى بە يەكەو بەستەنەو دەكات. ھەموو ئەوانەش لە
رووى سىمىيايىيەو ئەو ئاشكرا دەكەن، كە دانان و
بە يادھەيتانەو و رېتكخستى پىتوھندى بە ئاستى
(گوزارشتكردن) و (ناوەرۆك) و (كەشفكردنى مانا) و
دەكات.

ئىمە، كە ئىمە بىرى لى دەكەينەو، رەنگە وشە شتىك
بلى، نەكەويتە ژىر سىبەرى پىتوھندىبەكانى وەرگەو،
ئەوھى دواى ئىمە بىرى لى دەكەنەو، يان بىرى لى
ناكەينەو، دەمەوى بلىم ماناى ئامادە ئەو پىتوھندىبەيە
كە لە نىوان من و ئەو و لە نىوان شتەكانەو ھەيە، بەو
مانايەش بنىادى دەلالى (دنياى حەقىقى مانا) دنياى
چەسپا و نىشان دەدات، لە پشت ھەموو ئەوانەش
رۆشنىرىبەك ئامادەيە، كە بەرەو پەرسىپ و ياسا و
رېتساكان ھەنگا و دەنئىت! بەلام شىمانەيى دال (ھاوژىيانى
مانا) و ئىنا دەكات، دنياى جوولاو، لە پشت ھەموو
ئەوانەش رۆشنىرىبەك ئامادەيە، كە بەرەو دەق و دەقى
كراو دەبىتەو، كە بەرەو ئەو دىكەى جىاواز دەبىتەو!
دنياى حەقىقى مانا لە سەر رېتكخستى ماناى ئامادە
و ھستاو، شىمانەيى دال و دەقى كراو لە سەر خەيالى
كەشفكردن، بەلام روو جىاوازيبەكانى ماناى ئامادە
و ھستاو و ماناى كەشفكراو پىتوھندى راستەوخۆى بە
ئەو دىكەى خۆتەنەو ھەيە.

ئىشكالىبەتى مانا

لە نىوان رېتكخستى ماناى ئامادە و خەيالى كەشفكردندا

(سوكرات) (۶) پىناسەى بىر كەردنەو دەكات، بەلام
(ئەفلاتون) (۷) بىر كەردنەو لە واقىعى ھەستىپىكراو جىا

مەرج نىبە بىر كەردنەوھى نوئ وەك پىتووست پىسارى
نوئ دابەيتى، بەلام دەشى بە رېبازى نوئ، پىسارى
كۆنەكان لىك بەدەينەو، لىرەدا پىسى مانا وەك پىسارى
كۆن ھەر تەنيا بە وشەو گرى نەدراو، ھەر تەنيا بە
قسەكەرەو بەند نىبە، ھەر تەنيا بە ماناى ئامادە بەند
نىبە، ھەر تەنيا بە گوئگرەو نالكى، دروست بوونى
پىتوھندى ماناى ئامادە ھەر تەنيا بە ئاستى گوزارشتكردن
و ئاستى زمانى گوزارشتكردنەو نالكى، بە دىوئىكى
دىكەدا پىسى مانا پىسى ھاوژىيانى و كەشفكردنى
دەلالەتە؟!

لە نىوان وشە و دەلالەتەكانى وشەدا پىتوھندىبەكى
سروشتى بوونى نىبە، وشە و رستە رەمزن! چ ماناى
ئامادە، چ ماناى خەيالىكراو و شىمانەيى شتىك لە
دەرەوھى خۆيان ديارى دەكەن، دەلالەت لە شتىك دەكەن:
بۆ نمونە (دووكەل) دەلالەت لە ئاگر دەكات... (دلى)
پىكراو بە تىر (دەلالەت لە ئەقەن دەكات و زىتەرىش،
و ھەك دەبىن دەلالەت بايەخ بە دىراسە كەردنى نىشانەكان
و شتەكان و ھەبوونەكان دەدات، بايەخ بە كۆى ئەو
شتانە دەدات، كە لەگەلىاندا ژباو، بايەخ بە كۆى ئەو
شتانە دەدات، كە لەگەلىاندا دەژى، بايەخ بە كۆى ئەو
شتانە دەدات، كە ئەو دىكەى جىاواز دەبىنئى؟! رەنگە
وشە شتىك بگەيەنئىت، لە ژىر سىبەرى پىتوھندىبەكانى

دهکاتهوه. ئەو قسهیه پیمان دهلت فیکری مرۆیی له ئەفلاتونوه ئیشکالیهتی مانای بۆ بهجیماوه، ئەفلاتون، سوکرات، سۆفستاییهکان پیتیان وابوو پیتوهندی نیوان گوتن و ماناکانی گوتن پیتوهندییهکی خودی و سروشتییه! واته گوتن راستهوخۆ له میشکدا تیگه‌یشتنی تاییهتی خۆی دهخاتهوه، بهلام ئهرستۆ بیرکردنهوی ئەفلاتون ردت دهکاتهوه و پیتی وایه پیتوهندی نیوان گوتن و ماناکانی گوتن پیشه‌یی و تیرمئامیزه، ئهوهیه که تاکه‌کانی کۆمه‌لگا له‌سه‌ر ماناکانی ریککه‌وتون، وه‌ک چۆن سوکرات ده‌لتی راسته هه‌ندی گوتن پیتوهندییه‌کی سروشتی به‌ماناوه هه‌یه، به‌لام هه‌ندیکیان واین، به‌لکو خه‌لکانیک مانای تاییه‌تی پێ ده‌بخشن و ئه‌و مانا تاییه‌تیانه ده‌چسپین و دووباره ده‌بنه‌وه، له‌کۆی ئه‌و قسه‌کردنانه‌وه ده‌توانم ب‌لیم مانا فیکره‌یه‌که، یان چیه‌تییه‌که، یان پره‌نسیپی تیگه‌یشتنیکه، که وه‌ک یه‌ک له واقیع، یان فیکریکه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت. بیربیری ئه‌لمانی (شلیرماخه‌ر) (۸) هه‌لو‌تستیکی کلاسیکیانه‌ی به‌رانبه‌ر هیرمینۆتیکا هه‌یه، پیتی وایه ده‌ق له‌ ناوه‌ندیکی زمانه‌وانی پیکهاتوه و فیکری دانهر بۆ خۆینه‌ر ده‌گوزرتته‌وه، له‌ پرووی زمانه‌وه ده‌لاله‌ت له‌ ته‌واوی زمان ده‌کات، له‌ پرووی سایکۆلۆجیه‌وه ده‌لاله‌ت له‌ فیکری خودی داهینه‌ر ده‌کات! پیتوهندی ئه‌و دووانه پیتوهندییه‌کی جه‌ده‌لییه. وه‌ک دیاره هه‌ول ددات قسه‌ له‌ دوو پروو بکات، یه‌که‌میان بابه‌تی، که سه‌ر به‌ زمانه و تیگه‌یشتنی هاوبه‌ش ده‌سازین، دووه‌میان خودی، که تاییه‌تمه‌ندی دانهر ده‌خاته پروو، به‌لام تیروانینی نوێ بۆ ده‌ق ئه‌و شیوه بیرکردنه‌وه کلاسیکیه‌ تیده‌په‌رین و بنیادگه‌راکانیش ده‌خاته لاره و پیتی وایه ماناکانی ده‌ق نه‌ پیتوهندی به‌ دانهره‌وه هه‌یه و نه‌ به‌ خۆینه‌ره‌وه، به‌لکو له‌ نیوان دانهر و خۆینه‌ردا ده‌جوولینه‌وه، له‌ نیوان دانهر و خۆینه‌ردا زمان پیتوهندییه‌کان ریکده‌خات، وه‌ک ئه‌وه‌ی پرۆژه‌یه‌ک بێ بۆ ژیان له‌ خۆینه‌ره‌وه‌دا بیه‌ به‌ره‌م و له‌ خۆینه‌ردا خۆی والا بکات.

(فریگه (۹) و هوسره‌ل (۱۰) و راسل (۱۱)) له‌ سه‌ر هه‌مان بیرکردنه‌وه‌ی ئەفلاتون، یان به‌لای که‌می له‌ ویناکردنی بوونی بابه‌تخواریانه‌ نزیک بوونه‌وه و پیتیان وابوو مانا بابه‌تخواری و ئایدیالییه، مانا هه‌یه و

پیتوهندی به‌ ناوه‌رۆکی عه‌قلیه‌وه نییه! واته پیتوهندی به‌ لیکدانه‌وه و رافه‌کردن و به‌جیه‌تیانه‌وه نییه، وه‌ک چۆن پیتوهندی به‌ نیشانه‌ زمانه‌وانیه‌کانه‌وه نییه. بۆ نمونه (نیازخواری) هوسره‌ل پیتوهندی به‌ بابه‌تگه‌رایی ماناوه هه‌یه نه‌ک عه‌قل، هوسره‌ل هه‌رگیز فیکره‌ی (فره‌مانایی) قبوول نه‌کردوه، به‌ کورتی هه‌موو ئه‌وانه پیمان ده‌لتین مانا هه‌یه و ئاماده‌یه و پیتوهندی به‌ ریکخستنه‌وه هه‌یه، له‌ رینگای ئه‌و تیگه‌یشتنه‌وه هوسره‌ل ده‌لت: هه‌موو ئاگامه‌ندییه‌ک درککردنی تاییه‌ت به‌خۆی هه‌یه. (۱۲)

سیستمی زمانه‌وانی سیستمیکی داخراوه! زمان هه‌موو پیتوهندییه‌کانی ده‌که‌ویته ناوه‌وی خۆیه‌وه، وه‌ک بنیادگه‌راکان نازیان به‌و تیزه‌وه ده‌کرد، بێ گومان هه‌موو ئه‌وانه مانای ئاماده و ریکخستنی مانای ئاماده ئاسان نیشان ده‌دن، من له‌ به‌ر حه‌قیقه‌تی ئه‌و داخراوه نییه، دنیای ریکخستن وه‌ک دنیایه‌کی داخراوه‌بینم، راسته هه‌موو ریکخستنی گرنگیه‌کی زۆری به‌ نسه‌ت ریتیم و ناوکۆیی و تیگه‌یشتنه‌وه هه‌یه. من له‌ به‌ر ئه‌وه نییه، دنیای ریکخستن وه‌ک دنیایه‌کی داخراوه‌بینم، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که زمان ده‌ژی و گه‌شه‌ ده‌کات و به‌ره‌و پێشه‌وه ده‌چیت و به‌رده‌وام له‌ ناوکۆیی و خه‌یالی ریکخستنی نوێ خۆی ده‌بینیتته‌وه.

بروایه‌ک هه‌یه پیتی وایه (تیگه‌یشتن) و (مانا) هه‌ردووکیان عه‌قل به‌ره‌میان ده‌هین. هه‌ردووکیان وینه‌ی عه‌قلین، به‌لام له‌ نیوانیاندا ده‌لاله‌ت ده‌گوزری، یان ده‌که‌ویته سه‌ر لایه‌نی به‌رپرس، قسه‌یه‌ک هه‌یه، مانا به‌ گوتراوه‌وه ده‌لکین و تیگه‌یشتن له‌ عه‌قله‌وه به‌ره‌م ده‌هین، به‌لام ئه‌وه به‌و مانایه نییه، که تیگه‌یشتن له‌ مانا داپراوه، ئه‌وه به‌و مانایه نییه، که بروامان به‌ یه‌ک جوهر له‌ تیگه‌یشتن هه‌بیت، به‌ هه‌یج جوهریک به‌و مانایه نییه، که مانا له‌ عه‌قل دووره. (۱۳) ئه‌گه‌ر قسه‌ له‌ مانای وشه‌یه‌ک، یان رسته‌یه‌ک، یان ده‌قییک بکه‌ین، ئه‌وه هه‌ر ده‌بی له‌ چوارچێوه‌ی مه‌دلۆلی په‌یوه‌ست به‌ داله‌وه بخولیتینه‌وه، که واته وه‌ک (پۆل ریکۆر) (۱۴) ده‌لت: مانا پیتوهندییه‌کی ناوه‌کی له‌ نیو ده‌قدا دروست ده‌کات، به‌لام (نیشانه) و (مانا) دوو به‌شی به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ست نین، وه‌ک دال و مه‌دلۆل، به‌لکو سه‌ر به‌ دوو کایه‌ی تیوری جیاوازن، پره‌نسیپی جیاوازه‌نجام ده‌دن و وه‌سفی جیاوازیان هه‌یه، دیاره تیگه‌یشتنی وه‌ستاو

زمان زیاتر وهک ریتسا و یاسا ته ماشا دهکات، نهک وهک بوونیتیکی زیندوو، وهک جوولّه و کرده... تاد به گشتی کوی قسهکان له باره ی ریتسا و یاسای زمان و مانای چه سپاوه وه پیمان ده لیت مانا (به میژوو) ئابلووقه دراوه، به لام ده بی بزاین مانا بهرده وام نوی ده بیته وه، داهینان ئابلووقه نادریت، داهینان زهمنهکان تیکده شکینی!

به های وشه له ریتگای پیوهندی وشه که به کومه لی وشه دیکه وه درده که ویت (۱۵) مانا ناکه ویتته دره وهی شته کانه وه، داهینان ناکه ویتته دره وهی شته کانه وه! ته ئوبیلگه رهکان ده لیتن هیچ مانایه که له دره وهی ته ئوبله وه نیسه، چ له ریتگای ناوکوییه کی زانستییه وه بی، یان که سییه وه، واته مانا، یان له ریتی ته ئوبلی ناوکوییه وه یه، یان له بیرو پای فهدی و خودییه وه هه یه، به لام داهینان گه رانه وه نیسه بو مه بهستی شاراهوی دانهر، گه رانه وه نیسه بو بنیادی ده لالی و دنیای مانای حقیقی میسالی، به لکو به دوا داجوونی بزاقه له بن نه هاتوو هکانی مانایه و گه رانه به دوا ی ژبان و خوینهر و مانای جیاوازا، ته ئوبیلکردن، واته به خشکردنی نامرازی نوی له نیوان مرؤف و دنیا، خوینهر و دهق، نهو نامرازه نوییه کی گوتار ده یخاته روو، مانا خوئی له نیوان کومه لیک سیفه تدا ده بینیتته وه، وهک مانای شاراهو، ناوه کی، دیار، نادیار، حهرفی، دروونی، بوئه مه سه له ی پیناسه کردن زؤرتتر و زؤرتتر ده بیته.

لیره دا پرسسیاری من نه وه یه، ده شی له کوی نهو ئیشکالیه تانه وه مانا له پیناسه یه کی جیتگیدا ئابلووقه بدین؟ ئایا نه و نه ده به سه مامه له یه کی کولتووری، میژوویی، حه ده سی، زمانه وان، سایکولوجی، له گه ل مانادا بکه ین، یان بیر له وه بکه ینه وه، که زمان ده ئی و نوی ده بیته وه، راسته هه تا ئیستا زانستی زمانه وان له رووی سیمیؤلوجیا و ته ئوبله وه نه رکی زؤری کی شاوه، به لام هیچ قسه یه کی بو راسته کردنه وهی ئیشکالیه ته کانی مانا و بهرجه سته کردنی داهینان نه کردوه؟

ستراتیژی دانهر / شاعیر

له نیوان ریکخستن و که شفکردندا

لیره دا دوو تیکه یشتن بو مانا لای (دانهر / شاعیر)

ده خمه بهر چاو: تیکه یشتنی یه که م، پیوهندی به ئاستی زمانی - فه رههنگی (معجمی lexicon)، واته مانای چه سپاو (ئاماده) و ریکخستن وه هه یه و میژووی مانامان پی دهناسین، هه لبه ته به گشتی پیوهندییه کانی ئاستی زمانی فه رههنگی له و یوه به ره و گوتار ده بیته وه، که پیتی وایه مانای ئاماده جگه له یارییه کی پاشکو ئامیزی ناوه کی شتیکی دیکه نیسه، یه که ی فه رههنگی به دریتی میژوو مانای جو راو جو ر له خو کو ده کاته وه، هه ر زهمنه ی ده که ویتته سه ر حه قیقته تی مانایه ک، وهک چؤن به دریتی میژوو ده که ویتته سه ر جیاوازی مانا کانیسه وه. لیره وه جیاوازی ریکخستن مانا و ریکخستن جیاوازی زؤرتتر مانای ئاماده ده سته بهر ده کات، جیاوازی ریکخستن و ریکخستن جیاوازی مانای ئاماده (دانهر / شاعیر) ی جیاوازی ده دؤزیتته وه، وهک چؤن (خوینهر / وه رگر) ی جیاوازی ده دؤزیتته وه جیاوازی ریکخستن و ریکخستن جیاوازی مانای ئاماده ده گه ریت، واته وهک چؤن له هه ر قوناغیتکدا (دانهر / شاعیر) ی جیاوازی ریکخستن و ریکخستن جیاوازی بوونیا ندا ده گه ریتن، تا به هایه ک بو (بوونی ریکخراو) ی خو بان به جی به یتن. یان ئاماده یی ریکخراو به جی به یتن، به هه مان شیوه له هه ر قوناغیتکدا (خوینهر / وه رگر) ی جیاوازی به و مانایه مانای ئاماده ی ریکخراو، (خوینهر / وه رگر - دانهر / شاعیر) ی ریکخراو مان بو که شف ده کات، (خوینهر / وه رگر - دانهر / شاعیر) ی ریکخراو مانای ئاماده ی ریکخراو ده دات، بو نه وه ی بدو یته.

به لام تیکه یشتنی دو وه م، بو مانا به گشتی له شیکردنه وهی که شفکردن و ده لاله تی مانای خه یالکرا وه وه سه رچاوه ده گرت، وهک نه وه ی نزیکترین و نویترین یه که ی گوتار پیکه یینیت، که شفکردن و مانای خه یالکراو بو قوناغ و سه رچاوه ی یاسا و ریتسای ریکخستن مانا ناگه ریتته وه، به لکو هه میسه رووه جیاوازه کانی مانا والا ده کات، رووی جیاوازی مانا زؤرتتر سه ره خوی هه یه، نه وه سه ره خوی مانای خه یالکراوه (دانهر / شاعیر) ی سه ره خو ده دؤزیتته وه، به دیوه که ی دیکه شدا (خوینهر / وه رگر) ی سه ره خو هه میسه به دوا ی رووه جیاوازه کانی مانای که شفکرا ودا ده گه ریت، رووه جیاوازه کانی مانا، که شفکردنی مانایه، که واته

دانه‌ر / شاعیری سه‌ره‌خۆ به‌دوای مانای که‌شفکراوی بوونیدا ده‌گه‌پریت، تا به‌هایه‌ک بۆ (بوونی گریمانە‌کراوی) به‌جی به‌پیتیت. یان ناماده‌یی گریمانە‌کراوی به‌جی به‌پیتیت، به‌همان شیوه (خوینەر / وەرگر) ی جیاوازیش، ئەو تیگه‌بشتنه‌ی که‌شفکردنی مانا ره‌فتاری ته‌ئویلی له‌نیو ده‌قدا ریکده‌خات. به‌و مانایه‌ش ده‌ق کۆمه‌لێک (دال)ه و ده‌بج له‌ده‌ره‌وه‌ی قوئاغ و سه‌رچاوه‌ی یاسا و ریتسای ریک‌خستنی ماناوه له‌لایه‌ن خوینەر/و‌ەرگر که‌شف بکریت، (دانه‌ر / شاعیر)ی سه‌ره‌خۆ له‌حاله‌تی نووسیندا به‌همان پرۆسه‌دا تیده‌په‌پریت، ئەو کاته‌ش ده‌ق بوونی هه‌یه، که‌ده‌خوینەرته‌وه و خوینەر به‌شه‌هوه‌تی خویندنه‌وه و نووسه‌ر به‌شه‌هوه‌تی نووسین ده‌گات! هه‌چ ده‌قیگه‌ بۆ بوونی خوینەر بوونی نییه، به‌و مانایه‌ش ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر زنجیره‌یه‌کی بۆ کۆتایی له‌ریک‌خستنی دال و له‌خه‌یالکردنی شه‌هوه‌تدا ده‌ژیت. له‌کۆی ئەو قسانه‌دا هه‌ول ده‌ده‌م ئەو دوو تیگه‌بشتنه له‌سێ جوور خویندنه‌وه بۆ (مانا) کورت بکه‌مه‌وه: خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م پتیه‌ندی به‌زمانی فه‌ره‌هنگی و مانای چه‌سپاو و ناماده‌وه هه‌یه. خویندنه‌وه‌ی دووهم پتیه‌ندی به‌شیمانیه‌یی مانای نووسه‌روه‌ه هه‌یه. خویندنه‌وه‌ی سێیه‌م ده‌که‌وێته سه‌ر خوینه‌ری جیاوازه‌وه.

ئه‌گه‌ر ده‌ق فه‌زایه‌ک بۆ ئاوێته‌بوون، ئە‌گه‌ر ده‌ق تانۆپۆی نیوان تیگه‌بشتنی فه‌ره‌هنگی و تیگه‌بشتنی شیمانیه‌یی و خوینەر بیت، ئە‌وه له‌ئاسۆی خویندنه‌وه‌ی (ریکۆر)دا خویندنه‌وه و ته‌ئویله‌کان له‌دنیا‌ی مانای داخراوی ئایدیالیدا گیر ناخۆن، به‌لکو به‌سه‌ر ژیانیکی والا و نویدا ده‌کرینه‌وه! ئە‌و قسه‌یه‌ی که‌من له‌ریگای ریکۆره‌وه ریکم خستوه له‌وێه دیت، که‌ریکۆر پتیه‌ی وایه‌ زمان ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌موو ئە‌وانه‌شه که‌پیش ده‌ق و دوای ده‌ق ده‌که‌ون! که‌واته‌ زمان هه‌ر ته‌نیا ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بوون نییه، به‌لکو پتیه‌ندییه‌کی گشتگیره و پتیه‌ندی خه‌یالکردنی من و ئە‌وی دیکه‌یه به‌هه‌موو دنیا، زمان یارییه‌که‌هه‌مووان تیبیدا هاوبه‌شین، جگه‌له‌زمان شتیکی دیکه‌ بۆ گوزارشتکردن له‌خۆماندا نادۆزینه‌وه، جگه‌له‌زمان شتیکی دیکه‌ بۆ هه‌ناسه‌دان نادۆزینه‌وه، جگه‌له‌زمان شتیکی دیکه‌ بۆ پتیه‌ندی و هاوژبانی نادۆزینه‌وه، بۆیه‌ کرده‌ی ته‌ئویلکردن له‌ریگای زمانه‌وه دووباره‌ ئه‌فراندن ده‌گه‌یه‌نیت. هه‌ر له‌ریگای دووباره

ئه‌فراندنه‌وه درک به‌ئه‌زمونه‌کانی ژبان و خوینه‌ره جیاوازه‌کان ده‌که‌ین. (١٦)

شعیری کوردی

مانا‌کانی (ریک‌خستن) و ده‌لاله‌نه‌کانی (که‌شفکردن) و (خوینه‌ری جیاواز)

له‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا هه‌ول ده‌ده‌م قسه‌ له‌ شیوه‌ی ریک‌خستنی (مانای ناماده و چه‌سپاو) و شیوه‌ی که‌شفکردنی (مانای ناماده و خه‌یالی نووسه‌ر) و (مانای ناماده و ناماده و خوینه‌ری جیاواز) له‌شعیری نوێی کوردی و دوای راپه‌رینی ١٩٩١ی کوردستانی باشوور و به‌شیک له‌و شیعری کوردستانی رۆژه‌لات، که‌ده‌که‌ونه‌ به‌ر (شه‌پۆلی چه‌جم) و (شه‌پۆلی زمان) بکه‌م.

پرسیاری سه‌ره‌کی ئە‌و لیکۆلینه‌وه له‌هه‌موو ئە‌وانه ئە‌وه‌یه، ئایا شیعری ته‌نیا ریک‌خستنی مانای چه‌سپاو و ناماده‌یه له‌دوو‌تویی یاسا و ریتسا‌کانی زماندا، به‌دیوه‌که‌ی دیکه‌ ئایا شیعری ره‌تکردنه‌وه‌ی یاسا و ریتسا‌کانی زمان و شتیواندنی مانای ناماده‌یه، مانای ناماده و ناماده و خوینه‌ری جیاواز ده‌که‌وێته‌ کۆتای شیعری کوردیه‌وه، به‌دیوه‌که‌ی دیکه‌دا ئایا شاعیری کوردی به‌شیک له‌کیشه‌کانی ژبانی کوردی له‌شعیره‌کانیدا هه‌ل‌گرتوه، ئایا شیعری کوردی له‌پیشبینی و خه‌یالی تاک‌ی کوردی و خه‌یالی ئە‌وی دیکه‌ی جیاواز ده‌دوێ؟

قسه‌کردن له‌چه‌مکی (ریک‌خستن) له‌رووی زمانه‌وه چه‌سپان و دلنیا‌یی ده‌گه‌یه‌نیت، به‌دیوتیکی دیکه‌دا ده‌شێ چه‌مکی ریک‌خستن به‌و مانایه‌ بیت، که‌هه‌ر یه‌ک له‌ئیمه‌ به‌عه‌قل و ئاگامه‌ندییه‌وه به‌دوای ریتسا و یاسا‌کانی زمانه‌وه‌ بین، هه‌ر یه‌ک له‌ئیمه‌ له‌سه‌ر میژوو و شتیه‌ی تاییه‌تی (خۆی) قسان ده‌کات. ئە‌گه‌ر چه‌مکی ریک‌خستن قسه‌کردن بۆ له‌سه‌ر شتی تاییه‌تی و شتیه‌ی تاییه‌تی ئە‌و شیعری که‌دوایی هاتوه! ئە‌وه چه‌مکی خه‌یال و که‌شفکردن له‌گه‌ل هه‌موو ئە‌و پرۆسه‌نه‌ دژ ده‌که‌وێته‌وه، که‌تیبیدا مانای چه‌سپاو ناماده‌یی خۆی به‌سه‌ر شیمانیه‌یی ئیستا و ئیستای زیندوودا ده‌سه‌پیتیت، وه‌ک چۆن دژ به‌هه‌موو ئە‌و قسه‌کردنانه‌شه، که‌پیشتر سه‌ره‌تا و کۆتاییان زانراوه، که‌واته‌ به‌شیک له‌خه‌یال و که‌شفکردن له‌سه‌ره‌تا و

کۆتایی نه زانراوهوه سههرچاوه دهگریت! وهک چۆن بهشیکدی دیکهه پپوهندی به رووه جیاوازهکانی مانا و رووه جیاوازهکانی رپکخستن و خوتنهری جیاوازهوه ههیه، ههر چۆن بیت ههمیشه کار و (دهقی ئهدهبی) (۱۷) تهجاوژی دهست بۆ بردنه تیوریهکان دهکات، بهلام ئایا تیوره ئهدهبیهکان ئهوه حهقیقهته درک دهکهن؟ ههلبهته ئهوه پرسیاره وهرامی ناوهکی خۆی ههیه، که پپوهندی راستهوخۆی به داهیتانهوه ههیه، لهگهڵ ههموو ئهوانهشدا رپبازه ئهدهبیهکان بهرههههینهن و پانتاییهکی مهعریفی بهرفراوانیان ههیه و مامهلهی تایبهتی لهگهڵ کار و دهقی ئهدهبی و خوتنهری جیاوازا دهکهن.

به گشتی زمان وهک بابتهتی حهقیقی و کردهبی ههمووان بهیهکهوه کۆ دهکاتهوه، له کۆی ئهوه هاوگونجانهدا دهوانم ئاماژه به (سه هیل) له شاعیرانی شیعی نۆی کوردی باشوور و دوای راپههین و بهشیک له شیعی کوردستانی رۆژههلات بدهم، بهلام بهبی ئهوهی ئهوه پۆلینکردنه جگه له گریمانهکردن شتیکی دیکه بیت، بهبی ئهوهی پشت به تیوریکی دیاربکراوی ئهدهبی بیهستیت، بهبی ئهوهی چه مکی (داهیتان) وهک بنهمای قسهکانم بۆ بهراوردکردنی ئهوه پۆلینکردن و بهدواداچوونه به کار بهیتم؟!

هیللی بهکه م

به گشتی (هیللی بهکه م) کۆی ئهوه شاعیرانه دهگرتهوه، که پروایان به دهست بۆ بردنی مانای ئاماده ههیه، له میانی مانا نۆتیهکان و له دهرهوهی مانای رووت و رههادا! وهک چۆن ههول ددهن له رپکخستنی ماناوه هاوسهنگی نپوان (ئاستی گوزارشتکردن و رپتمی رسته) له لایهک و (رپتمی وشه و مانای چهسپاو) له لایهکی دیکه بپاریزن، یان زمان شیوهی ئاسۆبی بپاریزن، واته هاوسهنگی نپوان خود و گوتراو له تویی زمان و میژووی مانادا بپاریزن، بۆ ئهوهی جوانی شیعر و جوانی ئاماده بهیهکهوه بگونجیتن! ههموو ئهوانه پارێزگاری له رهسهنایهتی و یاسا و رپساکانی زمان و جوانی ئاماده دهکهن، ههموو ئهوانه پتیبان وایه به پلهی بهکه م شیعی جوان پپوهندی به ئاکاری جوان و وشهی جوان و گوتراوی جوان و خهیالی جوان و مانای رهوان و

رپتمی رهوانهوه ههیه، ههموو ئهوانه دهکهونه نپوان مشتومری گوتن و ماناوه! بۆ ئهوهی له رپگای خودهوه به گوتراو بگهن، بۆ ئهوهی له رپگای عهقلهوه به مانا بگهن، واته له رپگای میژووی گوتراوهوه به مانای ئاماده بگهن، له رپگای کۆی مانا و گوتراوهوه به جوانی و خهیالی شیعی بگهن، له رپگای تیکه یشتنهوه به دهلالهته نۆتیهکانی مانا بگهن، به دیوهکهی دیکه لای ههموو ئهوانه حهقیقهتی مانا ههمیشه له ئامادهبی ئیستای مانادایه، بهو مانایهش رۆشنایی مانا له رۆشنایی ئیستای مانا دانهپراوه، لهویشهوه رپگا بۆ حهقیقهتی ئاماده خووش دهکهن، بۆ ئهوهی بدوی.

وهک دهردهکهویت هیزی خۆیان له مانای ئاماده و رپکخستنی خوددا دهبیننهوه، پرسیار لهوه ناکهن عهقل، گوتراو بنیاد دهنیت، یان گوتراو، عهقل دروست دهکات؟! پرسیار له تیکه یشتن و مانا ناکهن، پرسیار له جیاوازی و دنیابینی جیاواز ناکهن، پرسیار ناکهن وشه شیعی چۆن دروست دهبیت، جیاوازی له نپوان رهوانی و راهاتن و شیمانیهی چیه؟!

هیللی دووهم

(هیللی دووهم) زۆربهیان لهسههر پروابوون به نااگامهندی (نهست) و پپشخستنی ناوکۆبی و فهرامۆشکردنی خود لهیهکهوه نزیکن، بهلام نهک بهو مانایه که گهراوهوه بۆ نااگامهندی و نهست گهراوهوه بپ بۆ (فرۆید) (۱۸)، بهلکو بهو مانایه که نااگامهندی و نهست پپش زمان دهکهویت، وهک چۆن لای (لاکان) (۱۹) جیگای گفتوگۆیه، لهو پپه شاعیرانی هیللی دووهم ههولێ که شفرکردنی مانا و ههولێ (دامهزاندنی پپوهندییهکی نۆی له نپوان وشه و وشه، وشه و مرۆف، وشه و دنیا) ددهن، ئاسۆبهکی دیکهی چاوهپروانی بۆ خوتنهران والا دهکهن، شیوهی ستوونی به زمان دهبهخشن، ئهوهش جیکهوتهی وشه و پپوهندییهکانی و ئاسۆبهکی دیکهی چاوهپروانی دهخاته نپو گهشهکردنی وشه و گهشهکردنی ناوکۆبیهوه، وهک چۆن بهشیک زۆر له شاعیرانی هیللی دووهم خۆیان به (کۆتایی نه زانراو) دهسپیرن، خۆیان به (دنیابینی جیاوازی مرۆبی) دهسپیرن، به پلهی بهکه م میکانیزمی خهیال به بزوتنهری شیعی دادهنیتن، له رپگای

یاخیبوونی مه‌عریفیییه‌وه هه‌ولتی به‌رجه‌سته‌کردنی شیمانیه‌یی شیعیری و که‌شفکردنی جوانی و پیتوه‌ندییه کراوه‌کانی ژبان ده‌دن، هه‌یچ سنووریتیک بۆ مانا و جوانی و چیژ قبوول ناکهن، هه‌موو سنووردانانیتیک بۆ توانایی له بن نه‌هاتووی مرۆف رەت ده‌که‌نه‌وه، هه‌موو ئە‌گه‌ره‌کان بۆ جیا‌وازی مانا ده‌ره‌خسیتن، هه‌موو ئە‌گه‌ره‌کان بۆ ته‌ماشاکردنی دنیا به‌ کراوه‌یی جێ ده‌هیلن، به‌ دیوه‌که‌ی دیکه‌دا هه‌موو ئە‌وانه‌ رینگا بۆ شیمانیه‌یی خۆش ده‌که‌ن، بۆ ئە‌وه‌ی خۆی دا‌به‌زیتنی.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت هه‌یزی خۆیان له‌ نا‌اگامه‌ندی و پێش‌خستنی ناوکۆبی و فه‌رامۆشکردنی خوددا هه‌ل‌ده‌گرنه‌وه، به‌لام پرسیار له‌ باره‌ی بنه‌ما جیا‌وازه‌کانی مه‌عریفه‌ و ئاستی کولتور و پێشکه‌وتنه‌کانی ئە‌وه‌ی دیکه‌ی مرۆفایه‌تی، وه‌لام ناده‌نه‌وه، قسه‌کردنی جیا‌وازی ئە‌وه‌ی دیکه‌ له‌ باره‌ی عه‌قل و تی‌گه‌یشتن و در‌کردن فه‌رامۆش ده‌که‌ن!

هه‌یلتی سینه‌م

(هه‌یلتی سینه‌م) ته‌واو پێچه‌وانه‌ی هه‌یلتی یه‌که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه، (هه‌موو ئاو‌ردانه‌وه‌یه‌ک بۆ مێژووی مانا و رێک‌خستنی خود رەت ده‌که‌نه‌وه)، (هه‌موو یاسا و رێسا‌کانی زمان و ره‌سه‌نایه‌تی ره‌ش ده‌که‌نه‌وه) به‌و مانایه‌ش ته‌واوی رابوردووی مرۆفایه‌تی به‌ ئاو‌ردانه‌وه‌ بۆ میتافیزیکا دا‌ده‌نێن! هه‌موو بایه‌خی نا‌اگامه‌ندی و نه‌ست له‌ لایه‌ک و پێش‌خستنی ناوکۆبی له‌ لایه‌کی دیکه‌وه به‌ خه‌می خۆیان نازانن، (هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی فیکر و مه‌عریفه‌ وه‌لا ده‌نێن) بۆ ئە‌وه‌ی له‌ رینگای نیشانه‌ی هه‌ره‌مه‌کییه‌وه، تی‌کدانی پیتوه‌ندی نیتوان وشه‌کان مانای باو تی‌کبشکیتن و بگه‌نه‌ کورتبیری، شیمانیه‌یی سه‌ربه‌خۆ فه‌راهه‌م بکه‌ن، بۆ ئە‌وه‌ی له‌ رینگای پیتوه‌ندی رێک نه‌خراوه‌وه‌ گوزارش‌تکردنیتکی یاخی و ئاسۆیه‌کی دیکه‌ی چاوه‌روانی گه‌شه‌ پێ بده‌ن، وه‌ک ریزۆم له‌ نیتو زماندا بیر له‌ زمان ده‌که‌نه‌وه، له‌ رینگای خه‌یال و ورتنه‌وه‌ به‌ جوانی له‌ناکا‌و و له‌ رینگای شیمانیه‌یی نکۆلیکه‌ره‌وه‌ به‌ مانای نا‌اماده‌ و ئە‌وه‌ی دیکه‌ی خوینه‌ر ده‌گه‌ن، به‌ گشتی هه‌مووان به‌ پله‌ی یه‌که‌م رینگا بۆ شیمانیه‌یی خۆش ده‌که‌ن، بۆ ئە‌وه‌ی وه‌ک شیمانیه‌یی بدوێت.

واته‌ هه‌یزی خۆیان له‌ تی‌کشکاندنی مانا و کورتبیری و به‌ره‌مه‌هیتانه‌وه‌ی نیشانه‌ و شیمانیه‌یی سه‌ربه‌خۆدا ده‌بیننه‌وه، لای ئە‌وان شیعیر ده‌نگه‌، به‌لام ئە‌سل و ده‌ق له‌ ناوچوه‌! بیر له‌وه‌ ناکه‌نه‌وه‌ نه‌گونجان و بێ مانایی هه‌یچ پیتوه‌ندییه‌کی مرۆبی ناخولقیین، ئە‌گه‌رچی هه‌ل‌گری جووریتیک له‌ یاخی بوونیش بیت، مه‌رج نییه‌ هه‌میشه‌ یاخی بوون جوانی که‌شف بکات، ئە‌گه‌رچی یاخی بوون بیت به‌ رووی باودا، بیر له‌وه‌ ناکه‌نه‌وه‌ کۆی فیکری مرۆفایه‌تی راسته‌وخۆ پیتوه‌ندی به‌یه‌که‌وه‌ هه‌یه، بیر له‌ به‌های پیتوه‌ندی و خۆشه‌ویستی و هارمۆنی و سۆزی مرۆبیانه‌ ناکه‌نه‌وه، چاره‌نووسی بێ یادوه‌رین.

سه‌رچاوه‌ و په‌راویزه‌کان:

- (١) شیعیری نوێی کوردی کۆی ئە‌و شه‌پۆله‌ شیعیریانه‌ی دوا‌ی (شیعیری نازاد)ی گۆران و هاوه‌لانی ده‌گریته‌وه.
- (٢) ده‌لاله‌تی شیمانیه‌یی له‌ به‌رانبه‌ر ده‌لاله‌تی حه‌قیقی وه‌ک ئە‌وه‌ی (جوورجانی) له‌ که‌له‌پوری عه‌ره‌بی ئیسلامی به‌ دالی (مه‌جازی) ناوی بردووه، کۆمه‌لێک مه‌دللول ده‌خاته‌وه، که‌ دالی مه‌جازی به‌ره‌مه‌یان دیتنی، به‌لام شوێنگه‌ی ده‌لاله‌ت له‌ زمانه‌وانی نوێ و دوا‌ی سالانی ١٩٥٠ کۆمه‌لێک پێشکه‌وتنی گه‌وره‌ی له‌ سه‌ر ده‌ستی (سوسپیر) و دوا‌ی (سوسپیر) به‌خۆوه‌ بینیه‌وه‌ وه‌ک زانستیتکی سه‌ربه‌خۆ قسه‌ی لێ کراوه‌. زانستی زمانه‌وانی نوێ ده‌کریته‌ دوو قۆناغ، قۆناغی سوسپیر و قۆناغی دوا‌ی سوسپیر، قۆناغی دوا‌ی سوسپیر، قۆناغی جیا‌کردنه‌وه‌ی ده‌لاله‌تی زمانه‌وانی و ده‌لاله‌ته‌ به‌ شتیه‌یه‌کی گشتی، یه‌که‌میان پیتوه‌ندی به‌ بابه‌تی زمانه‌وانی و به‌ دوا‌د‌ا‌چوونی زمانه‌وانیه‌یه‌وه‌ هه‌یه، به‌لام دووه‌میان پیتوه‌ندی به‌ بابه‌تی زانستی نیشانه‌کانه‌وه‌ هه‌یه، به‌و مانایه‌ش زانستی زمانه‌وانی له‌ سێ بواردا قسه‌ی لێ ده‌کریت: زانستی ده‌لاله‌تی فه‌ره‌نگی، زانستی ده‌لاله‌تی رسته، زانستی ده‌لاله‌تی ده‌ق، بۆ زیاتر شاره‌زایی بروانه: في تعليمية القراءة: المعنى، الدلالة وانتاج المعنى، الاستاذ الهاشمي العرضاوی.
- (٣) چیه‌تی زمان و فه‌لسه‌فه‌ی ته‌ئویل، د. سعید توفیق، وه‌رگێرانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه، عه‌بدولموته‌لیب عه‌بدوللا، چاپخانه‌ی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی ٢٠١٧.
- (٤) چهند لایه‌نیتکی واتاسازی، کوروش سه‌فه‌ری، وه‌رگێرانی له‌ فارسییه‌وه: دلیر سادق، ده‌زگای توێژینه‌وه‌ و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی موکریانی، هه‌ولێر، چ/٢٠١٦، ل.١.
- (٥) فردینان دو سوسپیر Ferdinand de Saussure، ١٨٥٧-١٨٥٧-

۱۹۱۳ زانایه کی زمانه واناییه و کۆمه لیک توئینه وهی له باره ی زمانه وه کردوه، یه کتیک له وانه جیا کردنه وهی زمان (اللغة) و قسه کردن (الكلام) به، زمان کۆمه لیک یاسا و ریتسایه روودای زمانی به ریتوهی ده بات، به لآم قسه کردن به روودای زمانی راسته و خو، یان به قسه کردنی که سه کانه وه به نده. هه لیه ته سوسیر گرنگی به زمان ده دات و تا راده یه کی زۆر قسه کردن پشتگویی ده خات، به کتیبی توئینه وه گشتی زمانه وانی که له دوا ی مردنی له سالی ۱۹۱۶ له لایه ن قوتابییه کانی بلا و کرایه وه به ناوبانگه.

(۶) سوکرات (۳۸۹-۴۷۰ پ.ز) یه که م که سه هه ردوو وشه ی فه لسه فه و فه یله سووفی به کار هینا وه.

(۷) ئەفلاتون 348-428 Plato پ.ز.

(۸) شلیرماخه ۱۷۶۸-۱۸۳۴ Shleiermacher

(۹) فریدریک گۆتلۆب فریگه، فه یله سووفی ئەلمانی (۱۸۴۸-۱۹۲۵) به یه کتیک له گه و ره ترین بیرکاریناس و لۆجیکناسی سه رده می مؤدیرنه ناسرا وه.

(۱۰) ئیدمۆند هوسرل (۱۸۵۹-۱۹۳۸).

(۱۱) (برتراند راسل ۱۸۷۲-۱۹۷۰) فه یله سووفی بریتانیا به یه کتیک له به ناوبانگترین بیرکاریناس و لۆجیکناس و زمانناسی ناسرا وه، له بنه ماله یه کی تیکۆشه ره له دایکبو وه و با پیره ی دوو جار سه روکایه تی ئەنجوومه نی وه زیرانی بریتانیا ی پێ سپیروا وه، له زانکۆی کامبردج بیرکاری خوئیندوه، زۆر به ئەکلیدس و جۆن ستیوارد مل، وه ک جۆن به هیگل کاریگه ر بو وه، بۆ چاره سه ری گیروگرفته فه لسه فیه کانی پشتی به عه قلییه تی بیرکاریناس به سه تو وه و زانست به گۆره پانی چالاکییه فه لسه فیه کانی داده نیت، پیتی وایه فه لسه فه ده بی ئەو کیشانه چاره سه ر بکات که زانست پیتی گه یشتو وه، فه لسه فه ده بی ریتگا بۆ زانست خو ش بکات. به ره مه کانی راسل (۷۱) کتیبه و زۆر به یان له باره ی بیرکاری و لۆجیک و زانست و ئاکار و سیاسه تن.

(۱۲) هوسرل لیکۆلینه وهی له باره ی فیکره ی (شت له خودی خودی) و (شت بۆ خودی ئیمه) ی (ئیمانوئیل کانت) کردوه و له ریتگای فیکر و فه لسه فه وه چوو ته ناو ئەو دو الیزمه و ده رته نجامه که شی به ره مه یانی چه مکی نیازگه راییه القصدیه "Intentionality". لای هوسرل هه موو کرده یه کی ناگامه ندیی مرۆیی هه ستیکی نیازخو ازانه یه، واته نیازیه تی که درک به و شته بکات، بۆیه هه میشه هه سترکردن، هه سترکردن بو وه به شتی، نیازی ئەو هه سترکردنه ش بۆ خودی شته که ده گه ریته وه. له ریتگای ئەو پیتناسه یه وه ده گه ینه ئەوه ی که هه موو ناگامه ندییه ک درکردنی تایبته به خو ی هه یه، (ئهو به شه ی قسه که ی هوسرل -مانا- وه ک

دنیا یه کی حه قیقی و ئایدیالی ویتا ده کات، تاک مانایی ده گه یه نیت) به لآم که ده لئی ده بی بزاین که ئەو نیازخو ازاییه، نیازخو ازاییه کی ویستخو ازانه و تایبته به مرۆف نییه، به لکو تایبه ته به تیوری ئەبستمۆلۆژیا وه. (ده یه ویت بلن، فینۆمینۆلۆجیا به دو اداهه رانیکی لۆجیکیه، نه ک ته ئویلی).

(۱۳) مدخل الي علم النص، ومجالات تطبيقية، محمد الاخضر الصبيحي، منشورات الاختلاف، ط ۱، ۲۰۰۸، ص ۴۳.

(۱۴) پۆل ریکۆر له ۲۷ شوباتی سالی ۱۹۱۳ له شاری "فالنس" ی فه ره نسی له دایک بو وه، له دوا ی شه ش مانگ دایکی کۆچی دوا یی کردوه، به لآم باوکی که مامۆستای زمانی ئینگلیزی بو، له سالی ۱۹۱۵ له به ره کانی یه که مین جه نگی جیهانی کوژرا وه، بۆیه ئەرکی به خپو کردنی خو ی و خو شکه که ی ده که ویته ئەستۆی مامییه وه. خو ئیندی دوانا وه ندی له "رین" ته واو کردوه، پاشان چوو ته زانکۆ و پروانامه ی ماجستیری له فه لسه فه به ده ست هینا وه، ئینجا چوو ته زانکۆی "سۆربۆن" له پاريس و له وئ نیشته جی بو وه. بۆ زیاتر شاره زایی پروانه: بول ریکور، فلسفه الارادة، الانسان الخطاء، ترجمة: عدنان نجيب الدين، دار البيضاء - المغرب، ط ۱، ۲۰۰۳، مقدمة.

(۱۵) چهند لایه نیتی و اتاسازی، هه. س. پ. ... ل ۱۰.

(۱۶) ظاهريات التساويل: قراءة في دلالات المعنى عند بول ریکور، محمد هاشم عبدالله، مجلة التفاهم، ۲۰۱۳.

(۱۷) هه لیه ته پیتناسه ی ده قی ئەده بی پیتناسه یه کی دیار ریکرا و نییه، به لکو له کۆی ئەو نووسینه دا هه ولتیک بۆ نزیکبو ونه وه هه یه، جگه له وه ش مامه له کردمان له گه ل ده قی ئەده بی وه ک ناوکۆی مه عریفی و کاری زمان خو ی ده نویتنی.

(۱۸) فرۆید، سیگمۆند (1856_1939) Freud Sigmund

پزیشکی دهروونی نه مساوی، به به ناوبانگترین زانای دهروونی له فیکری نویدا دیتته ژماردن. دامه زرتینه ری ریتبازی دهروونشیکارییه (Psychoanalysis).

(۱۹) پزیشکی دهروونی و شیکه ره وهی دهروونی و وه رگتیر و فه یله سووف و نووسه ر و په خنه گری ئەده بی ژاک لاکان له ۱۳ ی ئەپریلی ۱۹۰۱ له فه ره نسا شاری پاريس له دایکبو وه و له ۹ ی سیتته مبه ری ۱۹۸۱ له ته مه نی ۸۰ سالی هه ر له پاريس به نه خو شی سه ره تانی قۆلۆن کۆچی دوا یی کردوه. لاکان ده لئی زمان ئەو شته یه که بوون له حه ز و ئاره زوو به تال ده کاته وه. زمان ته واوی دنیا ی خه یال دابه ش و پارچه پارچه ده کات. به بروای لاکان نه ست به ره مه می تایبه تی زمانه.